

*Najvyšší súd
Slovenskej republiky*

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej právnej veci po poručiteľke J., naposledy bytom ., zomretej X., vedenej na Okresnom súde v Považskej Bystrici pod sp. zn. D 21/1994, na dovolanie J., bytom v K., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. júna 2007, sp. zn. 3 Cdo 216/2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní J. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. júna 2007, sp. zn. 3 Cdo 216/2006 z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

V dedičskej veci po poručiteľke J., ktorá zomrela X. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 12. júna 2007, sp. zn. 3 Cdo 216/2006 konanie o dovolaní J., ako aj konanie o dovolaní A. zastavil pre nedostatok podmienky konania, keď ani jeden z nich nebol v dovolacom konaní zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanoveniami § 104 ods. 2 a § 243c O. s. p.) a účastníkom nepriznal náhradu trov dovolacieho konania.

Proti uzneseniam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podal dovolanie Jozef Daňo. Svoje podanie označil ako „odvolanie“ proti vyššie uvedenému rozhodnutiu a

(vychádzajúc z jeho celkového obsahu) navrhol ho zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že ide o justičný omyl. Žiadosť o prejednanie dedičstva po nebohých rodičoch podal 23. 12. 1993. Na Okresnom súde v Považskej Bystrici boli tieto dedičské konania vedené pod sp. zn. D 2047/93 a D 21/94. Zdôraznil, že v týchto konaniach sú prietahy, že aj v katastri nehnuteľností boli robené zásahy (ktoré bližšie nešpecifikoval), a že jeho rodičia zanechali závet (notárom overenú), ktorú stále niekto spochybňuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať v zmysle ustanovenia § 103 O. s. p. a dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a preto treba dovolacie konanie zastaviť.

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodiť, že procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (v prvej hlave prvej časti). Na strane súdu k podmienkam konania paria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že dovolaním možno napadnúť iba právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, teda len rozhodnutia, ktoré sú výsledkom preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu, ktorým môže byť krajský súd (§ 10 ods. 1

O. s. p.) alebo Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 O. s. p.). Iné rozhodnutia krajských súdov alebo Najvyššieho súdu SR nie sú spôsobilými predmetmi dovolania. Z tohto dôvodu Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť súdu, ktorý by rozhodoval o dovolaniach proti rozhodnutiam, ktoré neboli vydané odvolacím súdom v inštančnom postupe.

Občiansky súdny poriadok určuje funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu SR len na rozhodovanie o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O. s. p.), ďalej na rozhodovanie o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov odvolacích (§ 10a ods. 1 O. s. p.), na rozhodovanie o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR ako súdu odvolacieho (§ 10a ods. 2 O. s. p.), na rozhodovanie o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam súdov a napokon na rozhodovanie o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR ako odvolacieho súdu (§ 10a ods. 4 O. s. p.).

V predmetnej veci však o takého rozhodnutie nejde, keď opravný prostriedok smeruje proti uzneseniu, ktorým Najvyšší súd SR rozhodol o zastavení dovolacieho konania; nerozhodoval tu ako súd odvolací, ale už ako súd dovolací v zmysle ustanovenia § 10a ods. 1 O. s. p. , ktorý v takomto konaní len nemohol pokračovať z dôvodu neodstránenej procesnej prekážky. So zreteľom na uvedené treba vyvodit', že na prejednanie dovolania podaného J. Najvyššiemu súdu SR chýba funkčná príslušnosť. Keďže chýbajúca funkčná príslušnosť predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienok konania, dovolacie konania bolo treba zastaviť podľa § 104 ods. 1 v spojení s ustanovením § 243c O. s. p.

Výrok o náhrade trov konania sa zakladá na ustanovení § 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., keď dovolacie konanie bolo zastavené .

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. apríla 2008

*JUDr. Daniela Švecová, v. r.
predsedníčka senátu*

Za správnosť vyhotovenia: